

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.037 van 8 juli 2014
in de zaak A. 212.041/X-15.764.**

In zake : Ahmed MOSATI
 woonplaats kiezend te 2910 Essen
 Kapelstraat 28/1

 tegen :

 de GEMEENTE ESSEN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 februari 2014, strekt tot de “nietigverklaring van het besluit van het gemeentebestuur welke is genomen op 12-12-2013, en waarop [hij] tevens beroep [heeft] gedaan bij de gemeente [...] en bij het IBZ (Dienst Instellingen en Bevolking)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 juni 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Mohamed Mosati, zoon van Ahmed Mosati, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is sinds 23 november 2012 ingeschreven in het vreemdelingenregister te Essen. Hij wordt er op 13 november 2013 van ambtswege van afgevoerd.

Op 17 november 2013 tekent hij tegen de beslissing om hem van ambtswege af te voeren, per e-mail bezwaar aan bij de directie Instellingen en Bevolking. Geantwoord wordt op 20 november 2013 dat aan de inspectiedienst van het departement is opgedragen een onderzoek in te stellen.

Nadat hij de gemeente Essen op 4 december 2013 heeft gevraagd om zijn gegevens te verbeteren, wordt hem met een brief van 12 december 2013 meegedeeld dat het schepencollege zijn vraag op 11 december 2013 heeft behandeld. Geschreven wordt dat de schrapping terecht was, maar dat hij terug ingeschreven is geworden op 22 november 2013 “omdat nu vastgesteld werd dat u terug in Essen komen wonen bent”. Meegedeeld wordt eveneens dat het recht op verbetering van de registers niet van toepassing is en dat hij een beroep kan instellen bij de directie Instellingen en Bevolking, dienst Bevolking en Identiteitskaarten.

Met een brief van 22 december 2013 tekent hij beroep aan bij de minister van Binnenlandse Zaken, directie Instellingen en Bevolking, omdat zijn adres “op 13-11-2013 onterecht is geschrapt”.

De minister laat verzoeker met een brief van 20 januari 2014 weten dat artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 haar diensten enkel de

bevoegdheid geeft om, in geval van moeilijkheid of betwisting, de “huidige verblijfplaats” van een persoon te bepalen en dat zij niet bij machte zijn “vast te stellen waar u effectief heeft verbleven tijdens de periode van 13 november 2013 tot 22 november 2013, toen u van ambtswege was afgevoerd uit het vreemdelingenregister van Essen”. Zij vervolgt:

“De diensten van mijn administratie hadden u in dit kader geïnformeerd dat, indien u van mening was dat de op u betrekking hebbende gegevens opgenomen in de registers onjuist zouden blijken te zijn, u een gemotiveerde aanvraag tot verbetering kon indienen via een ter post aangetekende brief, gericht aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Essen (koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende het recht op toegang tot de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister en betreffende het recht op verbetering van deze registers).

[...]

Bij het lezen van uw laatste e-mails ga ik ervan uit dat u deze stappen heeft ondernomen en waarschijnlijk een negatief antwoord van de gemeente Essen heeft ontvangen.

Indien u de beslissing van de gemeente Essen blijft betwisten staat het u bijgevolg vrij om, volgens de geijkte regels, beroep in te dienen bij de Raad van State.”

Op 13 januari 2014 vraagt verzoeker opnieuw aan de gemeente om zijn gegevens in het vreemdelingenregister te verbeteren. Met een brief van 24 januari 2014 wordt geantwoord dat het schepencollege zijn vraag op 22 januari 2014 behandeld heeft en bij haar standpunt van 11 december 2013 blijft. Er staat geen fout in het vreemdelingenregister en het recht op verbetering is niet van toepassing. Weer wordt opgemerkt dat hij een beroep kan instellen door een brief te sturen naar de directie Instellingen en Bevolking, dienst Bevolking en Identiteitskaarten. Toegevoegd wordt dit keer dat hij ook een aanvraag tot annulering kan indienen bij de Raad van State.

In zijn verslag van 14 januari 2014 overweegt de inspectiedienst waarvan hiervoor sprake dat het departement geen vaststellingen inzake de hoofdverblijfplaats van verzoeker kan doen wat betreft de periode van 13 november 2013 tot 22 november 2013, en stelt hij voor het dossier “als afgehandeld te beschouwen”. De inspectiedienst komt tot die conclusie onder meer na de ontvangst van “een kopie van de brief van het hoofdbestuur aan de

betrokkene met de mededeling dat er niet kan worden ingegaan op diens vraag om de ambtshalve afvoering door de gemeente Essen ongedaan te maken”.

IV. Precisering voorwerp

4. Ten minste in de huidige stand van de procedure is er aanleiding toe om als voorwerp van het beroep te begrijpen: de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 januari 2014 waarbij verzoekers beroep tegen zijn ambtshalve schrapping op 13 november 2013 uit het vreemdelingenregister te Essen niet wordt ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid

5. In het auditoraatsverslag wordt ambtshalve opgeworpen dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan ontvankelijk aangevoerde middelen.

6. Nochtans bevat het verzoekschrift onder meer de volgende passage:

“Ik ben van mening dat mijn adres op 13-11-2013 onterecht is geschrapt. Met toepassing van de bevolkingsreglementering is de bepaling van de hoofdverblijfplaats gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Het is dan ook niet reëel dat mijn adres wordt geschrapt op basis van een onderzoek met een tijdsinterval van één of twee weken.”

7. Naar het de Raad hier en nu voorkomt, kan daarin het middel worden gelezen dat de niet-inwilliging van het beroep van verzoeker tegen zijn ambtshalve afvoering van het vreemdelingenregister niet op deugdelijke grond berust, doordat de bepaling van de hoofdverblijfplaats volgens de bevolkingsreglementering gebaseerd is op de vaststelling van een effectief verblijf in de gemeente gedurende het grootste gedeelte van het jaar en het dan ook niet opgaat tot de schrapping van verzoeker over te gaan op basis van een interval in dit verblijf van één of twee weken.

Met zijn verwijzing naar “de bevolkingsreglementering” refereert verzoeker op niet mis te verstane wijze aan de volgende passus in de brief van de minister van Binnenlandse Zaken van 20 januari 2014:

“Met toepassing van de bevolkingsreglementering is de bepaling van de hoofdverblijfplaats gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Artikel 11, 2° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister bepaalt dat de inschrijving in de registers gebeurt op grond van de vaststelling van de reële hoofdverblijfplaats.”

8. In de gegeven omstandigheden komt de zaak voor niet gereed te zijn om definitief te worden beslecht.

BESLISSING

1. De Raad van State heropent het debat.

2. De zaak wordt verwezen naar de gewone rechtspleging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht juli 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,

kamervoorzitter,

bijgestaan door

Silvan De Clercq,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust